

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 11]

அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. இதுதவிர இறந்தவர்கள் பணி புரிந்த சி. டபிள்யூ. எஸ். இண்டியா கம்பெனி லிமிடெட் நிறுவனமும் இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு குழு பாதுகாப்பு—குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் திட்டத்தின் கீழ் தலா சுமார் 10,000 ரூபாய் அளவில் பெற்று வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளது. எனினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஏற்கனவே. முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து தந்துள்ள 1,000 ரூபாய் போக இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு மேலும் தலா 4,000 ரூபாய் வீதம் 5,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சாத்தூரில் சில வகுப்பினரிடையே ஏற்பட்ட மோதலையொட்டிச் சிலர் உயிரிழந்ததால் பொது மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் குமரி அனந்தன், சோ. அழகர்சாமி, ஜி. பழனிச்சாமி, ரெ. பிச்சைமுத்து, எஸ். டி. உகம்சந்த், கே. ரமணி, கோ. வீரையன், ஆர். சிங்காரம், ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர், எம். அப்துல் லத்தீப் ஆகியோர் “சாத்தூரில் சில வகுப்பினரிடையே ஏற்பட்ட மோதலால் சிலர் உயிர் இழந்ததால் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய அனுமதி கோரி முன்னறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. குமரி அனந்தன்.

மணி 9-55

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கன்குடி மாரியம்மன் கோயில் திருவிழா மிகப் பிரசித்தி பெற்ற விழா. பதினெட்டுப்பட்டி என்று பல்வேறு கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் மட்டுமல்லாது. அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் சென்று வழிபடுகின்ற ஒரு பெரிய திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இடத்தில், விதை போடப்பட்டு இன்று அது ஒரு விஷ்விருட்சமாக மாறி, பலருடைய உயிரைக் குடித்திருப்பது நமது நெஞ்சையெல்லாம் அதிர்ச் செய்திருக்கிறது. ஆண்டவன் சன்னிதானத்திலே அனைவரும் சமம் என்று சில நாட்களாவது கருத வேண்டும் என்பதற்காக நடைபெறுகிற விழாவிலே இது ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. மொட்டை அடித்துக் கொண்டவர்கள் தொப்பிக் கடையிலே போய் தொப்பி வாங்கி தலையைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று ஆரம்பித்த இந்தப்

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பிரச்சினை தலையைக் கொய்கின்ற அளவிற்குச் சென்றிருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கிற ஊர்க்காரர்களிடம் சென்று, அந்தப்பணத்தை அதாவது யார் தொப்பியை தலையிலே வாங்கி வைத்துவிட்டு பணம் கொடுக்காமல் போய்விட்டார்களோ, அந்த ஊர்க்காரர்களிடம் சென்று, அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு அந்தக் கடைக்காரர் முயன்றிருக்கிறார். எனவே அந்தக் கடைக்காரருக்கும் அந்த ஊரில் இருக்கின்ற சிலருக்கும் மட்டுமே உள்ள பிரச்சினை. அது சிறுக சிறுக வளர்ந்து அந்த ஊருக்கும் இந்த ஊருக்கும் சண்டை என்ற அளவிற்குச் சென்ற பிறகு ஒரு ஜாதிக் கும் இன்னொரு ஜாதிக் கும் சண்டை என்று சொல்கிற அளவிற்கு அது பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், நமக்கு எல்லாம் மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது. அதிலே சிறிது கூட சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள், சிறு விறகுக் கடை வைத்திருந்த பெண்மணி—அவர்கள் எல்லாம் வெட்டி கொலைகள் செய்யப்பட்டு, கண்டந்துண்டமாக வீசப்பட்டு கட்டிலோடு சேர்த்து எரிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் இங்கே அரசிடம் வினவுவது, 6-ஆம் தேதி தொடங்கி நேற்று முன்தினம் வரை தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிற போது, முதலிலே போலீசார் சென்று, கடைகளுக்கு தீ வைப்பு சில பொருட்கள் சேதம் என்ற அளவிலே அதனை தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவோடு அது மேலும் பரவாமல் இருப்பதற்கு இந்தத் தொண்டு நிறுவனங்களிலே பலர் குன்றக்குடி அடிகளார் போன்றவர்கள், அனைத்து மதத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற ஒரு குழுவை அமைத்துக் கொண்டு, எது ஜாதிக் கலவரமாக வெடிக்குமோ, எது மதக் கலவரமாக வந்துவிடுமோ, அவைகளை அங்கேயே, அப்போதே, தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய தொண்டு நிறுவனங்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த தொண்டு நிறுவனங்களுடைய உதவியோடு போலீசார் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து, அதை, அந்த இடத்தை விட்டு கொஞ்சம் கூட பரவாமலும், ஏற்கனவே பரவிய இடத்திலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் சமாதானக் குழுக்களைப் போடாதிருந்த காரணத்தால்தான் அது இவ்வளவு பெரியதாக வந்துவிட்டது என்று எங்களுக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையை பேசிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒடுங்கி இருப்பவர்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அங்கே இப்படி ஒரு இடத்திலே துயரம் நடந்து விட்டதோ என்று தன்னுடைய உள்ளத்திலே எழுந்த வேதனையை இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். சிறிது நேரத்திலே எனக்குக்கூட அலுவலகத்திலிருந்து 5 பேர்கள் சாவு என்று செய்தி வந்தது. அந்த நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடனே நான் முதலமைச்சர்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 11]

அவர்களிடத்திலே சொன்னேன், 5 பேர்கள் செத்துவிட்டார்கள் அளாமே என்று. ஆமாம், அங்கே பல செய்திகள் நடந்திருக்கின்றன, நானே வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு உத்தரவிட்டு இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, இன்று நான் அதற்கு பதில் சொல்வேன் என்று சொன்னார்.

நான் இங்கே வைக்க விரும்புவது, நமது சமுதாயத்தில்—எல்லோரும் சமமாக வாழவேண்டும் என்று சொல்கிற சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் பதற்கு நீங்கள் ஏதாவது ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டி நீங்கள் பேசலாம். இரண்டாவது உயிரிழந்த குடும்பத்திற்கு நீங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். பொருட்களை இழந்த குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். உள்ளே புகுந்து இதிலே குளிர் காய்கின்றவர்கள் அல்லது ரத்தம் குடிக்கத் துடிக்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, மற்ற இடங்களில் இது பரவாமல் தடுக்க வேண்டும். அதற்காக, இதைப்பற்றி முழுமையாக விவாதிப்பதற்கு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்நாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரிலே நேற்று நடந்த சம்பவம் மிகப் பயங்கரமான எல்லோருக்கும் கவலை அளிக்கக்கூடிய ஒரு சம்பவமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியது மாதிரி ஏற்கெனவே வெள்ளிக்கிழமை 6-ஆம் தேதி இது லேசாகத் தொடங்கி, 2, 3 நாட்களுக்குப் பின்னால், நேற்று ஒரு பெரிய கோஷ்டிச் சண்டையாக உருவெடுத்திருக்கிறது. அதிலே உயிரிழந்தவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்றன. நெல்லையிலிருந்து பிழைப்புத் தேடி தஞ்சம் புகுந்து பிழைக்க வந்த ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். அதே மாதிரி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து பிழைப்பதற்காகச் சாத்தூருக்கு வந்தவர்களிலே ஒருவர் உயிரிழந்திருக்கிறார். விறகுக் கடை வைத்திருக்கக்கூடிய அந்தப் பெண் இறந்திருக்கிறார். இப்படி பிழைப்புத் தேடி வந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த கோஷ்டிச் சண்டையிலே, இந்தக் கலவரத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுசம்பந்தமாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சிறுசிறு தனிப்பட்ட விவகாரமாகத் தோன்றுவது, மிகப் பெரிய வகுப்புக் கலவரமாக அல்லது ஒரு மோதலாக உருவெடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைக்கு வரக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான நிலை சம்பகாலத்திலே தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இதுசம்பந்த

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மாக மண்ணடக்காட்டிலே நடந்த அந்தக் கலவரத்திலே அப்போது ஒரு கமிஷன் போட்டு, அதுசம்பந்தமாக அந்தக் கமிஷனே சில பரிந்துரைகளை அரசாங்கத்திற்குச் செய்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

10-00 மணி

அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் அதற்குப் பின்னாலே எடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த வகுப்பு துவேஷங்கள் இந்த மாதிரி மோதல்கள் வருவதற்கு அப்போது நடக்கிற ஒரு சம்பவம் மட்டும் காரணமாக இருக்காமல், தொடர்ந்து அதற்கு முன்னாலே நடந்த பல்வேறு சம்பவங்களையும் அதற்கு ஒரு ஆதாரமாக வைத்து, அந்த மாதிரி நிலைகளை எல்லாம் சேர்த்து வைத்து இதில் மோதிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே காவல்துறையானது உடனடியாக இப்படி சம்பவம் நடந்த உடனே உரியவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுத்து, அதை தடுத்து நிறுத்தியிருக்கக்கூடிய ஏற்பாடு செய்வதிலே சில சுணக்கங்கள், அதிலே சில விருப்பு வெறுப்புக்கள் எல்லாம் இருக்குமோ என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்குமென்று நான் கருதினேன். அதேபோல் இந்தச் சம்பவம் கூட வெள்ளிக்கிழமை, நடந்த அன்றேகூட, அப்போதே மோதல் நடைபெற்ற வேளையில், குறிப்பிட்டவர்கள் சரியான, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, இரு பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது உடனடியாக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இவ்வளவாக பரவியிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இது 3, 4 நாட்களுக்குப் பின்னால் பரவியிருக்கிறது. இதற்கு மேலாக இது மேலும் இந்த மாதிரி ஜாதிய, குரோதமான எண்ணங்கள் வளராமல் இருப்பதற்கும் இதை வளர்க்கக் கூடிய சில ஏற்பாடுகள் நாட்டிலே நடப்பதைத் தடுப்பதற்கும் இப்போது ஜாதிய சங்கங்கள் மற்ற சங்கங்கள் இப்படியெல்லாம் வேறு ஒரு வகுப்பின்மீது குரோதம் ஏற்படக்கூடிய காரியங்கள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும். அது சம்பந்தமாக கடந்த காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களை யொட்டி போடப்பட்ட கமிஷன் மூலமாக, நீதிபதிகளால் சொல்லப்பட்ட தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் யோசனைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து அந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நாட்டில் நடக்காமல், எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கக்கூடிய காரியத்தை அரசியல் கட்சிகள் அதனுடைய பங்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கும் சகல கட்சிகளையும் கூட்டி, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கலாம். மேலும் இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் பரவாமல் இருப்பதற்கு எனக்குத் தெரிந்த யோசனை, காவல்துறையினர் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் உதவவேண்டும் யாராவது ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்தால், ஒரு புகாரைச் செய்தால் உடனடியாக இப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 11]

போது நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் அதிலே பல்வேறு விதமான தலையீடுகள், சமுதாயத் திலே செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள், அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள் ஜாதியிலே செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள், இப்படியெல்லாம் தலையீடுகள் இருப்பதன் காரணமாக சாதாரண ஒரு ஆள் பெட்டிஷன் கொடுத்தால் காவல்துறையினர் சீராக, வேகமாக, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆகவே, இப்படி ஒரு மோசமான நிலைமை நாட்டில் ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி எல்லாம் தீவிரமாக விவாதிக்க வேண்டிய காரணத்திற்காக அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

* திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூர் நகரத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்ற இந்த துயரமான சம்பவத்தை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே காவல்துறையைச் சார்ந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளுடைய மெத்தனமான போக்கின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் சரியான முறையில் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால் இன்றைக்கு 7 உயிர்கள் அங்கே மாண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் திருவிழா நடைபெறுகின்ற காலத்திலே காவல்துறையானது முன்பு எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். ஆனால் 6 ஆம் தேதி ஒரு சிறிய சண்டையாக ஆரம்பிப்பட்டு, அதற்கு பிறகு நேற்றைய முன்தினம் காவல்துறையானது அங்கே பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 50 பேரைக் கொண்ட ஒரு கூட்டமானது, ஒரு வன்முறைக் கூட்டம், அங்கே யிருந்து 4 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருக்கின்ற சாத்தூர் நகரத்திற்குச் சென்று, ஒரு வன்முறைச் செயலைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், காவல்துறையானது எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்காத நிலைமையைத்தான் அது காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மாரியம்மன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலே இன்றைக்கு கள்ளச்சாராயம் அதிகமாக விற்பனையாகின்றது. அந்தக் கள்ளச் சாராயம் அதிகமாக விற்பதன் காரணமாக அவர்களுக்குள்ளே ஒரு கோஷ்டி சண்டையின் காரணமாக இந்தக் கலவரம் அதிகமாகியிருக்கின்றது என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்தக் கோவிலைச் சுற்றி இருபுறமும் ஆறு செல்

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

கிறது. ஆற்றுப் பகுதியில் கள்ளச் சாராயம் இருக்கிறது. மக்களுக்கு செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், பண பலத்திலேயும் சரி, அரசியலிலேயும் சரி, செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீட்டின் காரணமாகத்தான் அந்தக் கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்குள்ளே இருந்த கோஷ்டி சண்டையானது, மோதலாக உருவாகி, 7 பேர் மாண்டு, பலருடைய உடைமைகள் நாசமாகி யிருக்கின்றன. பலர் இன்றைக்கு காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் காவல்துறையானது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை நாம் விவாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்துகொண்டு வருகிறோம்.

10-05 மணி

இதேபோன்று பல்வேறு சம்பவங்கள் தமிழகத்திலே அவ்வப்போது நிகழ்ந்துகொண்டு வருகின்றன. அமைதிப் பூங்காவாக விளங்கக்கூடிய தமிழகத்திலே இதுபோன்று கோஷ்டி சண்டைகள், ஜாதி சண்டைகள், ஒருவருக்கொருவர் வியாபார போட்டியின் காரணமாக, கள்ளச் சாராய வியாபார போட்டியின் காரணமாக தமிழகத்தினுடைய அமைதி கெடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து — இது மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. தமிழகத்தை கலவர நிலைக்கு கொண்டு செல்லுகிற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து நாமெல்லாம் இது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் திரு. பழனிவேல் அவர்களும் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் திரு. கே. ரமணி.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, சாத்தூர் நகரத் திற்கு அருகாமையில் நடந்துள்ள இந்த பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நம் எல்லோரையும் மிகுந்த வேதனையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. இரண்டு சமூகத்தார்களும் சகோதரர்களாக இருந்து வாழவேண்டியவர்களுக்கு மத்தியில் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நடவடிக்கைகள் நடந்து 7 பேர்கள் ; ஒரு பெண் உள்பட 7 பேர்களுடைய உயிர் போயிருக்கிறது. அந்தக் பகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு கோவில் திருவிழாவில் அதனுடைய ஆரம்பம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த இடத்திலே வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய கடைகளிலே திடீரென்று சிலர் புகுந்து சில பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்காமல் போய்விட்டதிருந்து இது முளைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே சமூக விரோதிகள் இதில் உட்புகுந்து இதைக் கலவரங்களாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கிறார்கள் என்று பல இடத்திலே நமக்கு அனுபவம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது பின்னால் வகுப்பு கலவரங்களாக வளர்ந்து கொண்டே போவ

[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஏப்ரல் 11]

தற்கும் நடவடிக்கை அதன்மூலம் எடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அந்தப் பகுதியிலே ஏற்பட்டதா என்பதை மிகுந்த கவனத்தோடு நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் இந்த இரண்டு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏழை மக்கள். எங்கோ வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள், தொழிலாள மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள். இவர்களுக்கு மத்தியிலே ஒரு பரம்பரை பகைமை என்பது ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த நிலைமையில் அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு சமூகத்தார்களுக்கும் இடையே சண்டை என்ற நிலைமையை ஒரு உணர்வை தூண்டி விட்டு இது தகராறாக வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த இடத்திலே தான் காவல் துறை தன்னுடைய திறமையை முழுவதும் காட்ட வேண்டிய இடம்.

இந்தக் கோவில் தகராறு ஏற்பட்டு 2, 3 நாட்களுக்குப் பிறகு தான் அந்த சாத்தூர் நகரத்திற்குள்ளே இந்த விஷயம் பரவி இது பெரிய கலவரங்களில் போய் முடிந்து இருக்கிறது. அந்த கோவில் விழாவிற்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து ஏற்கெனவே செய்திருப்பார்கள். அதனால் இது நடந்த உடனேயே அந்த நிகழ்ச்சியின் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் — காரணம் சமூக விரோதிகள் சிலர் காவல் துறையினைச் சேர்ந்தவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி பல இடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கே அந்த தைரியம் வராது. ஆகவே, அன்றைக்கு தகுந்த நடவடிக்கை அங்கேயே ஆரம்பித்திருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை பரவி இருக்குமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

விறகு கடைவைத்து பிழைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண் இரவிலே கொலை செய்யப்பட்டது மாத்திரம் அல்லாமல் அந்த விறகு கடையும் எரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஆகவே அந்த நிலைமையிலே சமுதாயத்தில் இருக்கும்படியான மக்கள் மத்தியிலே வகுப்பு கலவரங்களையும் சாதி கலவரங்களையும் வளர்க்கக்கூடிய முறையிலேயேயும் சமூக விரோதிகளாலும் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று போட்டா போட்டியான தகராறு சண்டைகளை வளர்க்கும்படியாகவும்தான் இது இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாவதை முற்றிலுமாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்கு சமாதான கமிட்டி என்று ஒன்றை மாவட்டம் தோறும் உருவாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது கோவையிலே கூட நாங்கள் இந்த வகுப்பு கலவரங்கள் பரவாமல் தடுக்க ஒரு நிரந்தர கமிட்டியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே எல்லோரும் சேர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே பல சந்தர்ப்பங்களிலே அந்தக் கலவரங்கள் கிளம்புகிற இடத்தி

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. கே. ரமணி]

திற்கே அந்தச் செய்தி கேட்ட உடனேயே இந்தக் கமிட்டி சென்று பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதனால் எல்லாச் சண்டைகளும் நின்றுபோய் விடுகின்றன என்று அர்த்தம் அல்ல. ஆனால் சமாளிக்கப்படக்கூடிய சில சந்தர்ப்பங்கள் நமக்கு கிடைக்கிறது.

அது போன்ற சமாதானக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது போன்று கீழ்மட்டங்களிலேயும் இதுபோன்ற கமிட்டிகள் தேவைப்படும். அதிலே கட்சி பேதம் இன்றி, மத் வித்தியாசமின்றி பொது ஜன நன்மைக்காக, சகோதர ஒற்றுமைக் காக இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களையும் அதில் இணைத்துக் கொண்டுபோய் அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்தமாதிரி கொடுமை களுக்கு முடிவுகட்ட வேண்டும். காவல் துறை மிகவும் உஷாராக இருந்து ஒரு சிறு நெருப்பு பொறி விழுந்துவிட்டால் அது பெரிய காட்டுத் தீயாக மாறி பலருடைய உயிரைப் பறித்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு அத்தனை மக்களும் அந்த காவல் துறையும் இதிலே பங்கெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு விஷயங்களையும் நாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்தால் சமுதாய சீர்கேடுகள் வகுப்பு மாச்சரியங்கள் அல்லது ஜாதி சண்டைகளாக சிறு விஷயங்களிலிருந்து உருவாகி வளர்வதையும் பல உயிர்ச் சேதங்களையும் தடுப்பதற்கு நாம் வழிமுறைகளை கண்டு அறிய முடியும். அதற்காக இவை களைப் பரிசீலிப்பதற்காக இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய அவையினு டைய இதர நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி இதை விவாதிக்க அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

10-10 மணி

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த 6-ஆம் தேதி சாத்தாருக்குப் பக்கத்திலுள்ள இருக்கன்குடி கிராமத்தில் நடந்த மாரியம்மன் கோயில் திருவிழாவிலே — எப்போதும் மாரியம்மன் கோயில், இதுமாதிரி கிராம தேவதைகள் உள்ள திருவிழாக்களிலே மொட்டை அடிக்கிறது என்பது ஒரு வழக்கம். வேண்டுதலுக்காக முடியைக் கொடுப்பது வழக்கம். அது நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. இதுமாதிரி மொட்டையடிக்கும் போது, சில பேருக்கு வெட்கமாக இருக்கிறதோ, என்னவோ தெரியவில்லை; என்னடா, நம் தலை மொட்டையடாகப் போய்விட்டதே, இத்தனை நாளாக சிவிக்கொண்டிருந்தோம் என்று சொல்லி, தொப்பி வாங்கு வதற்குப் போகிறார்கள். கலவரத்திற்குக் காரணம் 20 ரூபாய்தான். பெரிய கலவரத்திற்கு 1 கோடி, அரைக் கோடி என்றால் அதற்காகச் சண்டை போடலாம் என்று சொல்லலாம். பைசா பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு தொப்பியினுடைய விலை 20 ரூபாய். 10

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 ஏப்ரல் 11]

தொப்பி வாங்கி இருக்கிறான். அதிலே கலவரம் மூண்டிருக்கிறது. 20 தொப்பியினுடைய கிரயத்திற்கு தகராறு பண்ணி, சமாதான முறையிலே கொடுத்துவிட்டான். அதற்குமேல் இந்தக் கலவரம் இரண்டு கிராமத்திற்குள்ளே, ஜாதி கலவரமாக மூண்டிருக்கிறதோ என்று தெரியவில்லை, கோஷ்டிக் கலவரம் இதிலே முதலிலே வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரிகிறது என்றால், சமூக விரோதிகள், இது மாதிரி உத்சவங்கள், கலவரங்கள், தகராறுகள் எங்கெங்கே நடக்கிறதோ, அங்கே போய் புகுந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளே புகுந்து கொண்டு சண்டையை வளர்த்துக் கொண்டு, 7 பேர்களுடைய உயிர்—ஒரு பெண்ணினுடைய இரண்டு கால்களையும் வெட்டி யிருக்கிறார்கள். உயிர் போனவுடனே, சீமெண்ணையை ஊற்றி அதன் மேலே நெருப்பு வைத்திருக்கிறான். நாம் சில பேர் என்ன சொல்கிறோம்? போலீஸ் தவறுதல் என்று. போலீசிக்கு எத்தனை கண் இருக்கும் 8 கண்ணா? முதுகிலேயும் கண் இருக்கிறதா என்ன? அவனுக்கும் முகத்திலேதான் கண் இருக்கும். பின்னாலே கண் இருக்க முடியாது. ஒரு கோஷ்டி போகும்போது போலீசையே அவர்கள் அடித்திருக்கிறார்கள், போலீஸ்காரர்களும் அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இறந்தவர்கள் தவிர, பல பேர் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். இதை இப்படியே வளரவிடாமல்—ஏனென்றால், நாம் ஜாதியைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜாதியை ஒற்றுமை பண்ணுகிற நாள் என்றைக்கு வரப் போகிறதோ தெரியவில்லை. நாம் ஜாதியை விரிவுபடுத்திக் கொண்டே போகிறோம். அதனால்தானோ என்னவோ, ஜாதிக் கலவரமும் விரிவடைந்து கொண்டே போகிறது. அதற்கு பல பேருடைய உயிர், அப்பாவிகள் உயிர், —கமாண்டர்—இன்—சீப் போகமாட்டான் பின்னால் போகிறவன்தான் அடிபடுவான். இது மாதிரி பலதரப்பட்ட இன்னசண்ட்—ஒரு நாடக கோஷ்டி. அது உள்ளே வந்திருந்தது என்றால் பூராவும் அடிபட்டு இருப்பார்கள். வேண்டிரைவர் மட்டும் அகப்பட்டு இருக்கிறான். அவனைக் கொலை பண்ணிவிட்டார்கள். எனவே, இந்த மாதிரி கோஷ்டிக் கலவரம்பற்றி சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து, காரணம் என்ன, முடிவு என்ன என்பதை, இந்த சபையினுடைய அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து சாங்கோபாங்கமாக விவாதிக்கக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரில் நடந்த நிகழ்ச்சி நம் அனைவரையும் நெகிழ வைத்து இருக்கிறது. துர்ப்பாக்கியமான இந்த நிகழ்ச்சி நம்மை மீண்டும் ஒரு முறை சிந்தித்துச் செயல்பட வைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். கலவரம் நடந்தது. கலவரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 11]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

எனவே, அதனால் சில பேர் இறந்து போனார்கள் என்றால் அது சாதாரணமாகக் கலவரங்களிலே நடக்கின்ற ஒன்று என்ற அளவிற்கு நாம் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகலாம். ஆனால் சாத்தூரில் நடந்ததை நாம் நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்தால், தூங்கிக்கொண்டிருப்பவரை வெட்டியிருக்கிறார்கள். அதுதான் இதிலே மிகவும் கவலைக்குரிய விஷயம். தன்னைத் தாக்க வந்தார்கள். பாதுகாப்புக்காக வெட்டினோம். இறந்து விட்டார் என்ற ஒரு காரணத்தையாவது சொல்லலாம். ஆனால் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள், வெளியூர்களிலேயிருந்து வந்தவர்கள், ஒரு வேனிலே படுத்துக் கொண்டிருக்கிற டிரைவர், அந்த டிரைவரைக் குத்திக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். விறகுக் கடைக்கு முன்னே படுத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தாய், ஒரு பெண்மணி, அந்தப் பெண்ணைக் கொலை செய்வதற்கு முன்பு, இரண்டு கால்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, எவ்வளவு பெரிய துவேஷ உணர்வுகள் நம்முடைய மக்களிடத்திலே வேரூன்றியிருக்கிறது என்று நினைத்துப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது. அதுவும் இருக்கன்குடியில் விழா நடந்தது. அதிலே சில தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க, கலரத்தை அடக்க போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்த நடவடிக்கையின்போது போலீஸ்காரர்களும் சில பேர் காயமடைந்தார்கள். அவர்களும் அடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு 8 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிற சாத்தூரில் அந்தக் கலவரம் மூளுவதற்கான காரணம் என்ன? அதுவும் வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்கள் இன்னார்தான், அவர்களை வெட்டவேண்டும் என்ற உண்மைகள் எல்லாம் வெட்டியவர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?

10-15 மணி

எனவே, இது திட்டமிட்ட ஒரு செயலாக, கலவரத்தினுடைய வளாகம் விரியவேண்டும். அது ஒரு இடத்திலே மட்டும் இருக்கக்கூடாது. இன்னவர்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறார்களோ, அவர்களை இன்னவர்கள் தாக்கவேண்டுமென்ற அளவிற்கு ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு, திட்டங்கள் போடப்பட்டு, இந்தக் கலவரம் நடந்திருப்பதாக நமக்குத் தெரியவருகிறது.

நத்தத்துப்பட்டியிலிருந்து இருக்கன்குடிக்கு களையெடுக்கச் சென்றவர்களைக்கூட தடுத்திருக்கிறார்கள்; யார், எவர் என்றெல்லாம் பார்க்காமல், நத்தத்துப்பட்டியிலிருந்து இருக்கன்குடிக்குப் போனவர்கள் கலவரத்தில் கலந்துகொண்டார்களா அவர்களும் அந்தக் கலவரத்திற்குக் காரணமானவர்களா, அவர்களில் யாராவது, யாருக்காவது திங்கிழைத்து இருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம்கூட ஆய்வு செய்து பார்க்காமல் அந்த ஊரிலேயிருந்து வந்த அனைவரையும், களையெடுக்கக்கூடாது

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 11]

என்று, உங்களையெல்லாம் களையெடுக்கப்போகிறோம் நீங்கள் என்ன இங்கே வயல்காட்டிலே களையெடுப்பது என்று சொல்லிக்கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இது மிகவும் வேதனைக்குரியது. அதனால்தான், பரவி வருகிற இந்த துவேஷ எண்ணங்களை நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்து தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், இந்த விஷம் பரவும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் எல்லோரும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் அல்லது அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட சமுதாயத் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களையும் பலதரப்பட்ட மக்களையும் அவர்கள் அழைத்துப் பேசினார்கள் என்றால் அவர்களுடைய இந்தக் கூட்டத்திற்கு மதிப்பு உண்டு. அவர்கள், இந்த உணர்வுகளுக்கெல்லாம் ஆளாகாதவர்கள். ஜாதி மத பேதங்களில் எல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்ற வகையில் இந்த ஜாதி துவேஷ உணர்வுகள் மேலோங்குவதைத் தடைப்படுத்தும் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதாவது, தங்களின் வாயிலாக, அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு சர்வ கட்சிக் கூட்டம் அல்லது சர்வ சமுதாயக் கூட்டம், அதிலே சமயச் சான்றோர்களும் கலந்து கொள்கிற வகையில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினாலும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினையை மிக நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க அனுமதி வழங்கப்பட தலைவர் அவர்களே தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைத்து, அவையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளிவைத்து, இந்த ஒரு பிரச்சினை குறித்தே பேசவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்கள் எடுத்துக் கூறினாலும்கூட, ஒத்திவைத்து பேசவேண்டிய அளவிற்கு இது பெரும் பிரச்சினை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் அவர்கள் அப்படி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன்.

நேற்றைய தினம், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் இவர்களுக்கான மானியக் கோரிக்கை இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு, மன்றத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோது, நான் உரையாற்றிய நேரத்திலே குறிப்பிட்டேன். நம்முடைய, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் இங்கே சுட்டிக்காட்டியதைப் போன்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அல்லது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், சீர்மரபினருக்கும் அவர்களுக்கு எதிராக அல்லது

1990 ஏப்ரல் 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு எதிராக இவர்கள் அல்லது இவர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் என்ற நிலையில் இரு சாராரும் இவ்வாறு மோதிக்கொள்கிற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து இல்லாவிடினும் கூட, எல்லா இடங்களிலும் இல்லாவிடினும் கூட, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும்போது அமைதிப் பூங்காவாக இருக்கின்ற தமிழகத்தில், அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று நாமெல்லாம் விரும்புகின்ற தமிழகத்தில் நடைபெறுகிறபோது நமக்கு பெரும் கலக்கத்தை அவைகள் உருவாக்குகின்றன.

10-20 மணி

திடீரென்று இன்றைக்கு, இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி தமிழ் நாட்டிலே இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டு விட்டதல்ல. 3, 4 மாதங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்ற முதுகுளத்தூர் கலவரமானாலும், 40 பேரை உயிரோடு வைத்து கொளுத்திய வெண்மணி விபரீத நிகழ்ச்சியானாலும், அதற்குப்பிறகு விழுப்புரத்திலே நடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரமானாலும், அதன்பின்னரும் கூட, கடந்த மாதங்களில் நடைபெற்ற பல்வேறு சாதிக் கலவரங்களானாலும், இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போகாவிட்டாலும்கூட, வெண்மையாக இருக்கின்ற துணியிலே ஒரு கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் அது பளிச்சென்று தெரிவதைப் போல—கருப்பாக இருக்கிற துணியில் கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் தெரிவதில்லை—வெண்மையாக இருக்கிற துணியிலே கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் அது பளிச்சென்று தெரிவதைப் போல அமைதியாக இருக்கின்ற தமிழகத்திலே இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடக்கின்றபோது, நாம் துடித்துப் போகிறோம். எனவேதான், தொடர்ந்து ஒரு நிலையான அமைதியைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்த, சிறு அசம்பாவிதம் கூட சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெறக் கூடாது என்கின்ற நல்லெண்ணத்தோடு, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்களும், அருமை நண்பர் உகம்சந்த் அவர்களும், தீட்சிதர் அவர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் ஒரு அமைதிக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று. எனக்கு மிகுந்த உடன்பாடான கருத்து அது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாநில அளவிலே ஒரு அமைதிக் குழு—நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போலவும், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போலவும், முதலமைச்சர் தலைமையிலேயே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 11]

இங்கே அமைக்கப்படும் என்பதையும், அந்தக் குழுவினோடே மாநில அளவில் யார் யார் இடம் பெறவேண்டும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கின்ற மதத் தலைவர்கள் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்கள் யார் யார் அதிலே இடம் பெற்றால் மாநில அளவில் பொதுவான ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் சிந்திப்பதற்கு, முதலில் நமது சட்டமன்றத்திலேயுள்ள அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து பேசி அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்களை ஏற்று அவர்களையெல்லாம் மாநில அளவிலான அமைதிக் குழுவினோடே இடம் பெறச் செய்ய நான் தயாராக இருக்கின்றேன். அந்தக் குழு அமைந்த பிறகு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் எழாமல் முன்கூட்டியே தடுக்கவும், அப்படி எழுந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்தவும், அமைதிக் குழுக்களை ஆங்காங்கு அமைக்கவும், நீங்கள் இங்கே தந்துள்ள அறிவுரைகளை நான் ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

சர்தூரில் நடைபெற்ற கலவரத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசியவர்கள் எல்லாரும், லத்தீப் அவர்களைத் தவிர, தீட்சிதர் அவர்களைத் தவிர என்று கருதுகிறேன்—மற்றவர்கள் எல்லாரும் காவல்துறையின் மந்தப் போக்கு, அலட்சியப் போக்கு ஒரு காரணம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேசுகின்றபோது அது ஒரு இலக்கணம் தான். நானே எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து பேசிய போது அப்படித்தான் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்களே என்று வருத்தப்படவில்லை. அதற்காக காவல்துறைக்கு வக்காலத்து வாங்கவில்லை. அவர்கள் கூறியது அனைத்துமே தவறு என்று நான் குறிப்பிடமாட்டேன். ஆங்காங்கு சிலபல தவறுகள் அந்தத் துறையிலும் இருக்கின்றன என்பதை உங்களைப் போலவே நானும் அறிந்தவன் என்ற காரணத்தால் அதை முழுமையாக, முற்றாக நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட, இந்தக் கலவர நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் காவல்துறை நண்பர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் தான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால்தான், அவ்வப்போது, எழுகின்ற பிரச்சினைகள்—போடியில் எழுந்தபோதும், இப்போது சர்தூரில் எழுந்தபோதும், உடனடியாக அவைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலைமைகள் உருவாகியிருக்கின்றன.

குறிப்பிட்ட இந்தப் பிரச்சினை 6-4-1990 அன்று காமராஜர் மாவட்டம், சர்தூர் கர்வல் நிலையத்தைச் சார்ந்த இருக்கன்குடி கோயில் திருவிழாவையொட்டி நடைபெற்றதாகும். நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, 18 பட்டிகள் அங்கே இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கும் அந்த 18 பட்டிகளைப் பற்றித் தெரியும். அங்கே

1990 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் மு.கருணாநிதி]

உள்ளவர்கள் சட்டம் ஒழுங்கு இவைகளைப் பற்றி எவ்வளவு மதிப்பார்கள் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று எனக்கும் தெரியும். எனவே அப்படிப்பட்ட அந்த 18 பட்டிகளைச் சூழ்ந்த அந்த இடத்திலே இந்த இருக்கன் குடியிலே உள்ள கோயிலில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவினை யொட்டி அங்கே சென்றிருந்த நத்தத்துப்பட்டி தேவர் பெருமக்கள் சிலர் ஒரு கடையிலே போய் ஒரு தொப்பி வாங்க முனைந்தபோது அங்கே இருந்த ஆதிதிராவிடர்களோடு தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தகராறுக்குக் காரணம் அவர்களா, இவர்களா என்ற ஆராய்ச்சியில் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. இருவரும் நம்மவர்கள் தான். நாம் தான் அவர்கள் என்ற காரணத்தால், அதைத் தொடர்ந்து 8-ஆம் தேதி மாட்டு வண்டியிலே சென்று கொண்டு இருந்த அர்ச்சுனன் என்ற ஆதிதிராவிட நண்பர்மீது நத்தத்துப்பட்டியைச் சேர்ந்த தேவர்கள் சிலர் கல் எறிந்ததாகக் கூறப்பட்டு அதன் காரணமாக இரு பிரிவாருக்கும் இடையே விரோதம் ஏற்பட்டது.

10-25 மணி

இதையடுத்து 8-4-1990 அன்று இரவு இருக்கன்குடி ஆதிதிராவிட பெருமக்கள் கும்பலாகச் சேர்ந்தபோது அங்கே இருந்த புறக்காவல் நிலைய காவலர்கள் அவர்களை அமைதிப் படுத்தி கலைந்து செல்ல அவர்களோடு நீண்ட நேரம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த முயற்சியில் அவர்கள் வெற்றிபெற்று அவர்களும் கலைந்து சென்றிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட அவர்கள் கலைந்து செல்கிறபோது ஓரிரு கடைகளில்து கற்கள் வீசப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தச் சூழலில் அமைதி ஏற்படுத்த 9-4-1990 அன்று சமாதானக் கூட்டத்தை நடத்த அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதற்கிடையே 9-4-1990 அன்று காலையில் வயலில் வேலை பாாத்துக்கொண்டிருந்த சில தேவர் இனப் பெண்களை ஆதிதிராவிடர்கள் சிலர் ஊர்ப் பிரச்சினை தீர்த்ததற்குப் பிறகுதான் வயல் வேலை செய்யவேண்டுமென்று தடுத்ததாகவும் சொல்லப் படுகிறது.

இதையடுத்து காலையில் சுமார் 9½ மணியளவில் நத்தத்துப்பட்டி தேவர் இனத்தவர்கள் சுமார் 250 பேர் இருக்கன் குடிக்குக் கும்பலாகச் சேர்ந்துகொண்டு சென்று அங்கே இருந்த கடைகளுக்கு நெருப்பு வைத்ததாகவும் இதில் 14 கடைகளும் ஒரு குடிசையும் 3 வைக்கோல் படப்புகளும் தீயில் சேத மாயிற்று என்றும் தகவல். இது பல்வேறு சாதியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய உடைமையாகும். தேவர்கள் கல் மற்றும் சோடாபாட்டில் வீசியதில் மொத்தம் 14 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இதில் பத்து பேர் ஆதிதிராவிடர்கள். மூன்று பேர் ஜாதி இந்துக்கள். போலீசார் ஒருவரும் காயம் உற்றார்கள். காயமுற்ற அனைவரும் புற நோயாளிகளாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 11]

மருத்துவ மனையிலே சிகிச்சை பெற்றார்கள். இந்த சம்பவம் பற்றிய தகவல் கிடைத்ததும் காமராஜர் மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் இருக்கன்குடிக்குச் சென்று பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை விரைந்து மேற்கொண்டார். வன்முறையில் ஈடுபட்ட 17 நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் காவல்துறை இயக்குநர் உத்தரவின்பேரில் இராமநாதபுரம் சரகக் காவல் துறைத் துணைத் தலைவரும் சம்பவ இடத்திற்குச் சென்று பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வையிட்டார். தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படை அதாவது டி.எஸ்.பி. கம்பெனி ஒன்று அனுப்பப்பட்டு பாதுகாப்புப் பணியிலே ஈடுபட்டது. காமராஜர் மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இரவு தங்கி, தேவையான இடங்களுக்குப் போலீசாரைக் காவலுக்கு நிறுத்தி ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். மறுநாள் 10-ஆம் தேதி விடியற்காலை 3 மணி சுமாருக்கு பதினெட்டுப்பட்டி பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்படும் ஆதிதிராவிட மக்கள் சுமார் 50 பேர் சாத்தூர் தேரடிக்குச் சென்று அங்கேயிருந்த தேவர்களை பயங்கரமான ஆயுதங்களால் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள், என்றும் அதனால் சாத்தூரைச் சேர்ந்த மகாலிங்கத் தேவர் வயது சுமார் 48, நடராஜ தொண்டமான் வயது சுமார் 50, ஆகியோர் காயம்பட்டு மரணமுற்றார்கள் என்றும் செய்தி. மதுரையைச் சேர்ந்த வேங்கடபதி என்ற 35 வயதுள்ள பிராமணர் ஒருவரும் தாக்குதலில் காயம் அடைந்து மரணம் அடைந்தார். இவர் சாத்தூர் கோயில் திருவிழாவுக் காக மதுரையில் இருந்து வந்த இசைக் குழுவினரின் வேண்டுகோள். இதற்கு எதிராகத் தேவர்களும் திரண்டு தாக்குதலில் ஈடுபட்டதில் சாத்தூரைச் சேர்ந்த 50 வயதுடைய சுப்பு என்கிற ஆதிதிராவிட பெண்மணி கொல்லப்பட்டார். சாத்தூரைச் சேர்ந்த 45 வயதுடைய கோவிந்தன் என்ற ஆதிதிராவிடர் படுகாயமுற்று மதுரை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழியில் இறந்தார். சில வீடுகளுக்கும், கடைகளுக்கும் தீ வைக்கப்பட்டன. திருவள்ளூர் பேருந்து ஒன்று தாக்கப்பட்டதில் அதன் ஓட்டுநரும், ஒரு பயணியும் காயமுற்றார்கள். கலவரத்தில் 5 தேவர்கள் மற்றும் ஒரு ஆதிதிராவிடர் உட்பட 9 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இவர்களில் 3 பேர் உள்நோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் உடனே தலையிட்டு வன்முறை மேலும் பரவாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இதன் பிறகு 10-ஆம் தேதி அன்று சுமார் 12 மணி அளவில் ஆலம்பட்டியைச் சேர்ந்த ஆதிதிராவிடர்கள் இருக்கன்குடி அருகிலே உள்ள ஆட்டுப்பண்ணைக்குச் சென்று அங்கே பணியில் உள்ள நத்தத்துப்பட்டித் தேவரைத் தாக்கியதில் மாரிமுத்துத் தேவர் என்பவர் உயிரிழந்தார்.

1990 ஏப்ரல் 11]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மற்றொரு மாரிமுத்துத் தேவர் என்பவர் காயமுற்று சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளார். பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பலப்படுத்த கூடுதலாக 3 காவல் துறை கண்காணிப்பாளரும் மற்றும் அதிகாரிகளும் தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல்படையின் இரண்டு கம்பெனிகளும் மற்றும் மாவட்ட ஆயுதப் படைப் பிரிவினர் மூன்று 'ப்ளட்டுன்' களையும் அனுப்பக் காவல்துறை இயக்குநர் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

10-30 மணி

மாவட்ட ஆட்சியாளர் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு வருகின்றார்கள். இராமநாதபுரம் காவல்துறைத் துணைத் தலைவரும், மதுரை நகர காவல்துறைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வைச் செய்கின்றார்கள். ஜாதிக் கலவரமாக இந்த வன்முறை மற்ற இடங்களுக்குப் பரவாமல் தடுக்க மற்ற மாவட்ட அதிகாரிகளும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உத்தரவிடப்பட்டுள்ளார்கள். பொது இடங்களில் இரு பிரிவினரும் சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டுக் கொள்ளும் நிலைமை இருந்தால் அதுமாதிரி இடங்களில் சண்டைகள் நடப்பதைத் தவிர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. கலவரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்கள் இரு தரப்பிலும் சுமார் 60 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சிலரைக் கைது செய்யவும், சமாதானக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யவும் நடவடிக்கை எடுத்து வன்முறை பரவாமல் தடுக்க அனைத்து முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சட்டம் - ஒழுங்குத் துறை ஐ. ஜி. அவர்களும் அங்கே விரைந்து சென்றுள்ளார். அந்தப் பகுதியிலே 144 தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மதுபானக் கடைகளை 3 நாட்களுக்கு மூட உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது.

ஆயுதங்களோடு நடமாடுகின்றவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு விட்டன. துப்பாக்கி மற்றும் கன் லைசன்ஸ் உள்ளவர்களிடம் அவரவர்கள் வைத்துள்ள ஆயுதங்களை காவல் நிலையத்தில் 24 மணி நேரத்திற்குள் ஒப்படைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இது பெரும்பாலும் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்ற காலம். ஆகையால் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்ற இடங்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கொலை செய்யப்பட்டு உயிர் இறந்தவர் குடும்பத்திற்கு தலா பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதமும், காயம் அடைந்தவர்களுக்கு தலா ஐந்துறு ரூபாய் வீதமும் வழங்கப்பட்டு விட்டது. கலவரம் நடந்த இடங்களில் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட சமாதானக் குழு ஒன்று மாவட்ட ஆட்சித்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 11]

தலைவரால் நிறுவப்பட்டு அந்தக் குழுவினுடைய கூட்டம் இன்று காலை 10 மணிக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையிலே நடைபெறுகிறது. அந்தக் குழுவிலே, இடம் பெற்றுள்ள தேவர் பெருமக்கள், மென்மேனி பெருமாள், மென்மேனி இராமையாத் தேவர், மேட்டுப்பட்டி கிருஷ்ணத் தேவர், சாத்தூர் லட்சுமணன், சாத்தூர் வேலுச்சாமி, சாத்தூர் ஷண்முகவேலு, நத்தத்துப்பட்டி ராமன், மேட்டுப்பட்டி பெரியசாமி, சாத்தூர் சேகர், நத்தத்துப்பட்டி மருதுபாண்டியன், சாத்தூர் ரங்கசாமி, மேட்டுப்பட்டி சுந்தரபாண்டி, சாத்தூர் தனேந்திரன், சாத்தூர் ராஜா ஆகியோரும் ஆதிதிராவிடர் பெருமக்கள் சார்பாக, அந்த சமாதானக் குழுவில், வன்னிமடை சக்திவேல், வன்னிமடை செந்தூர்பாண்டியன், மென்மேனி வேலுச்சாமி, போத்திக்காட்டிப்பட்டி சண்முகம், இருக்கன் குடி முத்துசாமி, இருக்கன்குடி முத்தையா, இருக்கன் குடி இராமையா, மணியம்பட்டி சுப்பிரமணியம், கோல்வார்ப்பட்டு சிவனு, செட்டுடையான்பட்டி அமிர்தராஜ், நல்லான்செட்டிப்பட்டி பாலகிருஷ்ணன், அணைக்கரைப்பட்டி பால்ராஜ், சாத்தூர் ராஜா, சாத்தூர் பெருமாள், நல்லான்செட்டிப்பட்டி தனராஜ், இருக்கன்குடி கருப்பசாமி ஆகியோர் இந்த அமைதிக் குழுவிலே இடம் பெற்று இன்றைய தினம் இது குறித்து அவர்கள் பேசுகிறார்கள். தற்போது நிலைமை மிக அமைதியாக இருப்பதாகவும் கடைகள் மற்றும் போக்குவரத்துக்கள் எல்லாம் செவ்வனே இயங்குவதாகவும் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. தொடர்ந்து அங்கே அமைதி காக்கப்பட்ட எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் அரசு மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இவ்வளவு விரிவாகக் இது பற்றி, கூறிய பிறகும், மாண்புமிகு கட்சிகளின் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன வேண்டுகோளை ஏற்று மாநில அளவிலேயும், மாவட்ட அளவிலேயும் அமைதிக் குழு நிறுவப்படும் என்று நான் ஒப்புக்கொண்டு கூறிய பிறகும் ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

4. விதி 109-இன் கீழ் உறுப்பினரின் விளக்கம்.

தாம் அவையில் 22-3-1990 ஆம் நாளன்று பேசிய ஒரு கருத்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி எண். 109-இன்கீழ் ஒரு தன்னிலை விளக்கத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. அர்ஜுனன் அவர்கள் அளிப்பார்கள்.